

рѣдъ намѣреніе-то Іисусово за поученіе-то и насърдяваніе-то на много тысящи Христіаны въ всички врѣмена и въ всички мѣста, кои-то, всички-тѣ не знаяхъ гдѣ да намѣрятъ нѣщо вѣрно и цѣло за Іисуса, ако бы любезни-тѣ Евангелисти не бѣхъ по заповѣдъ-тѣ Іисусовѣ зели върху себе си трудъ да разкажѣтъ всичко точно и понятно.

Същый-тѣ *Феофилъ* за кого-то *Лука* написа свое-то Евангеліе, поиска да знае какво е станало съ распространеніе-то на Христіанство-то слѣдъ възнесеніе-то Христово, и по тажъ причинѣ *Лука* е написалъ *Дѣяніе-то на Апостоли-тъ*, еднажъ книгъ, при прочитаніе-то на кож-то, отъ оно-ва врѣме, толкози безчисленни христіане ся въсхытихъ и ся подкрѣпихъ.

Христіански-тѣ общества, събираніе-то на кои-то чрѣзъ Апостоли-тѣ, а особенно чрѣзъ *Павла*, ни описва *Дѣяніе-то на Апостоли-тѣ*, щѣхъ да прѣдпочетѣтъ, и безъ съмнѣніе щѣхъ да успѣвать най-добрѣ ако бы Апостоли-тѣ можяхъ да прѣбждвать съ тѣхъ, нѣ това не бѣше възможно защото-то имаше повече църквы отъ колко-то Апостоли. Павелъ обыкновенно имаше въ разны мѣста само толкози врѣме колко-то ся изискуваше за насаждане; слѣдъ това той бѣше принуденъ да си отиде и да остави нѣжно-то растеніе въ вѣтъръ и бурж. Той и не намираше всягждѣ както въ *Коринѣ* единъ прилѣжателенъ *Апполосъ* за да напоява. За нѣкои отъ тѣзи нѣжны растенія имаше опасность, че ще ся изуродвать чрѣзъ от-